

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski (przewodniczący)
SSN Małgorzata Bednarek (sprawozdawca)
SSN Adam Roch

w sprawie **D. W.**

skazanego z art. 292 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 27 września 2023 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę i prokuratora na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z 5 października 2022 r., sygn. akt V Ka 1229/22

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni

z 27 stycznia 2022 r., sygn. akt IX K 456/18

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w części objętej punktem I tiret drugi co do wymiaru orzeczonej tam kary łącznej i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania;**
- 2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gdyni wyrokiem z 27.01.2022 r., o sygn. akt IX K 456/18

umorzył postępowanie wobec D. W. z uwagi na przedawnienie karalności wykroczeń określonych w art. 122 § 2 k.w. a nadto tym samym wyrokiem uznał w/w skazanego winnym popełnienia przestępstw z art. 292 §1 k.k., 279 § 1 k.k. i art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i orzekł odpowiednio kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 m-cy, 1 roku i 8 m-cy i 1 miesiąca. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k. orzekł karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności.

Na skutek apelacji obrońcy oskarżonego Sąd Okręgowy w Gdańsku zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił D. W. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt V - tj. czynu określonego w art. 279 §1 k.k. i ustalił jako podstawę wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone za czyn z art. 292 § 1 k.k. w wymiarze 6 miesięcy, a za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – 1 miesiąca pozbawienia wolności (pkt IV i VI wyroku sądu I instancji) i obniżył wymiar kary łącznej do 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym wyrokiem Sąd Okręgowy w Gdańsku uchylił pkt VIII wyroku dot. orzeczonego wobec skazanego w oparciu o przepis art. 46 §1 k.k. środka karnego. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasacje od wyżej wymienionego wyroku sądu II instancji wywiedli zarówno obrońca, jak i prokurator na korzyść skazanego w części dot. orzeczenia kary łącznej

Obrońca skazanego zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- rażące naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 86 §1 k.k. poprzez wymierzenie w punkcie I odnośnik 2 zaskarżonego wyroku kary łącznej 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności tj. wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności z punktu IV i VI wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z 27 stycznia 2022 r. w sprawie IX K 456/18.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dot. wymiaru kary łącznej.

Prokurator wyrokowi Sądu Okręgowego w Gdańsku zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego materialnego a mianowicie art. 86 § 1 k.k. polegające na orzeczeniu kary łącznej w wymiarze przekraczającym sumę kar jednostkowych wymierzonych za przestępstwa opisane w pkt IV i VI i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego

w Gdańsku w części dot. kary łącznej i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku w celu orzeczenia kary łącznej w wymiarze zgodnym z dyrektywami wskazanymi w art. 86 § 1 k.k.

W odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego prokurator wniósł o jej uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacje okazały się zasadne w stopniu oczywistym - co uzasadniało ich rozpoznanie przez sąd kasacyjny na posiedzeniu w trybie przewidzianym w przepisie art. 535 § 5 k.p.k.

W pierwszym rzędzie stwierdzić należy – jak słusznie podnieśli zarówno obrońca skazanego, jak i prokurator - że orzeczenie wobec D. W. kary łącznej w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności stanowiło rażące naruszenia prawa materialnego, a to art. 86 § 1 k.k., co ewidentnie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Przepis ten przewiduje orzeczenie kary łącznej w miejsce kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa w granicach powyżej najwyższej z kar do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Przenosząc unormowanie przepisu art. 86 § 1 k.k. na realia niniejszej sprawy Sąd Okręgowy w Gdańsku w wyniku uniewinnienia skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. w efekcie tego rozstrzygnięcia zmieniając wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni na nowo ukształtował karę łączną łącząc kary jednostkowe pozbawienia wolności z pkt IV i VI wyroku sądu a quo w wymiarze odpowiednio 6 miesięcy i 1 miesiąca i w ich miejsce wymierzył karę łączną znacznie przekraczającą dopuszczalne granice, o których mowa w art. 86 § 1 k.k., gdyż dopuszczalne było w realiach tej sprawy wymierzenie kary pozbawienia wolności w granicach powyżej 6 miesięcy lecz nie wyższej niż 7 miesięcy.

Błędny sposób procedowania sądu II instancji w efekcie doprowadził do wydania wyroku kasatoryjnego i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd winien wziąć pod uwagę zakres unormowania omawianego przepisu i w pełni respektować jego treść.

Mając powyższe okoliczności na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

[SOP]

[ms]